

NIEUWSBRIEF SEPTEMBER 2019

Nationale Rally 2019

Viering 25 jarig bestaan

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD..... 3

O P R O E P..... 4

ROAD RATS – rit Jeroen (28 juli 2019) 4

WEEKENDJE LUXEMBURG (9 t/m 11 augustus 2019) 5

WEEKENDJE ROAD FALCONS (10 t/m 11 augustus 2019) 8

ROAD RATS – rit Jeroen (25 augustus 2019) 9

NATIONALE RALLY 2019, 25-jarig bestaan (6 t/m 8 september).....10

MOTORFAMILIEWEEKEND IN DUITSLAND (september 2019)13

AGENDA (4e kwartaal 2019)14

VOORWOORD

Beste YCCNL-motorvrienden,

De Internationale rally in Duitsland was wederom een succes. Prima georganiseerd en ondanks de lage opkomst van 200 leden toch geslaagd. Helaas moest daardoor wel de deelnameprijs naar € 75,00 verhoogd worden.

Onze Nationale rally in Den Haag bij “de Madelief” was eveneens succesvol. Vanwege het 25 jarig bestaan van de club werden noch kosten noch moeite gespaard om dit voor elkaar te krijgen. De voorbereiding van de evenementencommissie (bestaande uit: Joke, Peter sr., Alex en Els), met de medewerking van Willy en Ronny vanuit het bestuur, was intensief maar heeft tot een prima resultaat geleid.

Voor de uitvoering waren behalve de commissie diverse mensen beschikbaar:

- Huub was met zijn aanhanger druk met de aan- en afvoer van de 3 tenten en andere spullen ,
- Rob en Peter jr. waren aan het kokkerellen in de keuken of bemanden de tap,
- Marja hield zich bezig met het schoonmaken en was tevens behulpzaam bij de voorbereiding van het eten,
- Jeroen en Lynn werden ingeschakeld voor diverse werkzaamheden,
- Toon Rooders voor de levering van keukengerei,
- Het duo Knabbel en Babel (Thierry en Marcel) was van tijd tot tijd als vervanger achter de tap te vinden,
- en niet te vergeten de vele handen die hielpen met de opbouw en het afbreken van de 3 tenten en feestversieringen.

Er waren in totaal 105 mensen op het feest waarvan 80 Engelsen, 14 Belgen en op zaterdag, bij de BBQ, ook de oud-voorzitter en tevens erelid **Jopie van Bedum**. Zij werd door de club in het zonnetje gezet met een bloemetje.

Met de ride-out reden 15 motoren mee onder leiding van Ton T. ook wel bekend als Rainman. Af en toe een bui maar ook zon en een mooie rit naar het restaurant “Reeuwijkse Hout. De terugtocht ging vanwege de planning via de snelweg om op tijd weer terug te zijn. Een ander groepje was onder leiding van Nuno en Wendy met het openbaar vervoer Den Haag wezen verkennen.

Tenslotte de loterij. Deze werd met mooie prijzen gesponsord door

- Termaat Motoren Nijmegen,
- Motozoom Amsterdam,
- Axel's Bike Shop Heerhugowaard,
- Promo Trade Lelystad

waardoor ook de loterij door de aanwezigen zeer gewaardeerd werd. Wij willen dan ook vanaf deze plaats de sponsors van de loterij bedanken voor hun bijdrage aan het slagen van de rally.

Zelfs de vrijdagavond band “The Passengers” hebben genoten van de response van de aanwezigen op hun optreden en zonden ons het volgende bericht:

On behalf of The Passengers I would like to thank you for being a wonderful audience.

We enjoyed the show very much thank to your response.

We hope to meet again. Maybe next year?

Regards

Marcel Meijering

We zijn al weer druk met de planning van de SOS- en Nationale rally voor volgend jaar en met de Internationale rally's in 2020 in Finland en 2021 in Engeland.

Buiten Facebook vindt er ook veel informatie uitwisseling plaats via de app “**yccnl on the road**”. Verzoeken van leden en begunstigers om aan deze groep toegevoegd te worden, kunnen ingediend worden via yccnl.vice@gmail.com.

We wensen iedereen nog vele veilige motor kilometers toe en veel plezier met het lezen van deze nieuwsbrief.

Namens het bestuur,
De Voorzitter.

OPROEP

Gezocht: Standbemanning voor de “Bigtwin Bikeshow & Expo” te Houten (1 t/m 3 november 2019)

Net zoals vorig jaar hebben de organisatoren van de “Bigtwin Bikeshow & Expo” de YCCNL een GRATIS stand aangeboden.

Het bestuur maakt hier graag gebruik van om de YCCNL te promoten maar hier is uiteraard bemanning van de stand voor nodig.

Leden, die zich in de periode van 1 t/m 3 november beschikbaar willen stellen om één of meerdere dagen als standbemanning te fungeren, kunnen zich hiervoor per email opgeven bij de vicevoorzitter via het email-adres yccnl.vice@gmail.com.

ROAD RATS – rit Jeroen (28 juli 2019)

Jeroen had een lange rit uitgezet. Altijd gewaagd zo in de vakantietijd, maar er was belangstelling genoeg. Niet in de laatste plaats vanwege het mooie weer. En dat was nog wel even een dingetje, dat weer. De dagen eraan voorafgaand was het bloed, bloed, bloedheet. Geloof me, ik heb het geprobeerd, maar rijden in die hitte is geen pretje. Ook al rij je in een spijkerbroek en een doorwaai-jasje, iedere stoplicht, of wat voor reden om stil te staan dan ook, je merkt onmiddellijk dat je op een kachel zit en daar wil je zo gauw mogelijk van af.

Maar deze zondag was de kentering. Dat wil zeggen dat Nederland qua weer in tweeën werd gespleten. Onder de grote rivieren was het bewolkt en regenachtig, boven Gorkum werd het beter naarmate je meer naar het noorden reed.

Ik kom vanuit het zuiden, dus het was even de vraag of ik mijn regenjack zou aantrekken of niet, maar dat is dan weer zo warm, dus ik gokte van niet. Goede keus, want op een enkel spatje na bleef het redelijk droog. Zoals voorspeld werd het na Gorkum beter. De temperatuur ging omhoog en hier en daar werd al een stukje blauw aan de hemel zichtbaar. In de buurt van Hilversum was het al weer prachtig zomerweer. De McDonalds die als verzamelpunt genoemd was doemde op, maar ik reed hem even voorbij om 200 meter verderop even af te tanken. Makkelijk toch dat internet.

Je zoekt gewoon naar tankstation nabij Vreelandseweg 42 in Hilversum en het antwoord is Vreelandseweg 62. Makkelijker kan niet. En zo kwam het dat ik als een van de eersten met een volle tank aankwam op het parkeerterrein bij de Mac. Er stonden al 2 motoren en het zouden er uiteindelijk elf worden.

Jeroen had er veel werk van gemaakt. Hij had de route (gelukkig) in zijn navigatie zitten, want een rit met zoveel afslagen, binnen wegen, doorsteekjes e.d. kun je nooit in zijn geheel onthouden. Het ging natuurlijk weleens een beetje mis, vooral als de navigatie de boel maar net kon bijhouden, maar dat houdt je alleen maar wakker. Gewoon keren en nog eens proberen.

Zoals aangekondigd zat er ook een stukje onverhard in. Als een van de deelnemers het niet zou zien zitten, zouden we het overslaan. Maar het zag er goed uit, of niemand durfde zich te beklagen, in ieder geval we gingen het bos in. Het viel ook eigenlijk best mee. Verderop werd het iets lastiger, je moest wat stenen en/of graspollen ontwijken, maar uiteindelijk kwam iedereen er ongeschonden door. Verderop kwam er nog zo'n stukje, maar dat reden we meteen in, geen probleem. Geen idee waar, maar een dorpje waar tegenover elkaar twee terrasjes waren, werd gestopt. Alleen even een bakkie hoor, zei Jeroen, lunch komt verderop. Dus namen we wat te drinken, sommige konden een ijsje niet weerstaan, en we kletsten wat bij. Zo had Gerard een 'mooi' verhaal. Hij was een keer met dat mooie weer

gaan toeren en had even rust genomen bij een omgevallen eik. Jawel een eik! En hij had (toen) nog nooit gehoord van de eiken processierups. Nu wel hoor. En hij kan er smakelijk over vertellen, maar dat moet hij dan maar zelf doen 😊

Na een flink half uurtje gingen we verder, over landelijke wegen en mooie vergezichten, om rond een uur of 1 volgens afspraak te gaan lunchen in Renswoude, op een camping waar we al eens eerder zijn geweest. Dat was toen we 20 jaar bestonden als club, alweer 5 jaar geleden dus. Het grasveld was leeg, maar voor de rest waren de huisjes en caravans goed bezet. Voor ons stond een lange tafel klaar met een bordje 'gereserveerd'. Een jong bescheiden

serveerstertje kwam vagen wat we wilden drinken. Daan gedroeg zich voorspelbaar en bestelde een 'sprout'. Het kind verblikte of verbloosde niet en schreef het op. Maar ze had er nog nooit van gehoord, dus binnen had zij een oudere collega gevraagd wat dat was en die wist het ook niet. Die kwam het dus vragen. Toen moest Daan uitleggen dat hij een spa rood bedoelde, maar dan iets te snel uitgesproken. Dat lukt altijd weer; slechts een enkeling (waarschijnlijk met veel ervaring) komt gewoon met een spa rood aanlopen. Het eten werd besteld, was allemaal prima verzorgd en zo en zeker niet te weinig en zo liep het allemaal een beetje uit, maar

het was uitermate gezellig.

Toen het echt tijd werd de rit te vervolgen vertelde Jeroen dat de vervolgroute eerst in de richting Amersfoort zou gaan en daarna zou eindigen in Lage Vuursche. Gezien het tijdstip voegde Jeroen eraan toe dat als iemand onderweg wilde afhaken omdat het te laat werd, dat zulks prima was.

Voor mij (ik moest nog een aardig stukje) betekende dat, dat ik de TomTom alvast instelde op 'thuis' zodat ik op een gunstig moment, bijvoorbeeld in de buurt van een snelweg, kon afhaken.

Ergens in een bebouwde kom werd de groep tijdelijk gesplitst door verkeerslichten. Dan rij je dus even door tot je op een hoek de laatste van de doorgereden groep ziet staan. Die zag ik, maar toen was ik het kruispunt al over. TomTom suggereerde echter een naburige snelweg, dus ik gebaarde naar de laatste wachtende deelnemer en die snapte het en vervolgde zijn route.

Ik ging er eens voor zitten, wetende dat ik de regen tegemoet ging. Maar op weg naar huis vind ik dat nooit zo erg. Later kwamen er via de app-groep nog verschillende foto's voorbij over hoe het verder is gegaan. Zo te zien is het weer daar mooi gebleven en dat leid ik af uit het feit dat er behoorlijk ijs werd gesnoept. En zo hoort het ook! Jeroen (en anderen) bedankt voor een mooie rit en een goed bestede dag. Tot de volgende keer!

Auteur: Ton Trommelen

WEEKENDJE LUXEMBURG (9 t/m 11 augustus 2019)

Dat was al heel lang geleden afgesproken Een klein groepje had onderling het tweede weekend van augustus hiervoor gereserveerd. Later bleek dat de Falcons net op die zondag een rit gingen rijden. Dat was jammer maar helaas. Zelfs als ik zondag uit Luxemburg zou vertrekken om 10 uur of zo, dan nog was het niet te halen. Nou hoop ik maar dat iemand anders de moeite neemt om de ervaringen in het hoge noorden vast te leggen.

Maar goed, zoals gewoonlijk is het weer een belangrijke factor. Als vroeg begon het ge-app. Heb je de weerberichten gezien? Ja dat hadden we, maar iedereen legde dat anders uit. Nou ja, regen was dan misschien onderweg niet helemaal te vermijden, als het maar niet onweert. Ook daarop werden diverse weer-apps geraadpleegd en daaruit kwam: als we nou een uurtje eerder vertrekken, dan past het net. Een deel sprak af bij het inmiddels bekende tankstation "Bisde". Nou ja, bekend bij mensen die nogal eens naar Luxemburg trokken in het verleden. De volgende stop c.q. verzamelpunt is dan tankstation "t Haasje" net onder Eindhoven. Als je daar tankt (en dan helemaal vol) kun je met iedere Yamaha (grote of kleine tank) de bestemming halen. Dan is het nog ongeveer 220 km naar het tankstation in Luxemburg, 7 km voor de camping. Sta je daar meteen met een volle tank.

Dat enige regen niet te vermijden was werd al gauw duidelijk. Het druppelde af en toe. Bij 't Haasje stonden ook de deelnemers die met de auto gingen. Twee auto's en 4 motoren dus. Het voordeel van die auto's is dat je dan van alles

kunt meenemen en ook ter plekke nog makkelijk boodschappen kunt doen. Goede deal dus. De auto's reden hun eigen tempo en dat gold dan ook voor de motoren. Het leek, toen we van 't Haasje vertrokken, even op te klaren, maar dat hield al gauw op. Vanaf Luik tot vlak voor Luxemburg heeft het in wisselende hevigheid geregend. Geen onweer, dat dan weer wel. Toen we in Luxemburg gingen tanken bleek mijn Bolt zowaar 1 op 25 te hebben gereden! Jaja, als je maar rustig aan doet. Han hoefde niet eens te tanken die had nog meer dan genoeg. Vanaf daar was het droog. Mijn regenbroek heb ik toen maar uitgetrokken. Die bleek van binnen net zo nat als van buiten. Ik denk dat ik die maar eens ga weggooien. Mijn regenjack heb ik opgerold en bij

de bagage gestopt. Zo dat voelt toch een stuk beter. Het laatste stukje ging van een leien dakje en al gauw wrongen we ons door de scherpe haardspeldbocht die de toegang tot de camping was. Ik kwam er natuurlijk weer in de verkeerde versnelling in terecht (moet in zijn eerste), maar balancerend met de voor- en de achterrem kwam ik er in een keer door zonder voetjes aan de grond. Dan laten rollen en voor je het weet sta je op een bekend punt. Daar stond al iemand de weg te wijzen. Het bleek het bekende grasveldje te zijn waar we wel vaker stonden. Een van de huisjes aan dat veldje werd bewoond door de "da Silvaatjes" en hun vrienden hadden het hutje daar weer achter. De hond was ook mee. Leuk beest. Doet geen vlieg kwaad. Nou ja, vliegen eigenlijk wel een beetje (jachtinstinct en verder zijn het ook vervelende schepsels) maar voor de rest een ondernemend en vriendelijk beest. Ze luisterde prima, tenminste, als ze er zin in had. Er was zoveel te beleven! Allemaal andere mensen die begroet moesten worden, kinderen waar je een knuffel kon halen, het (honden)leven was een feest.

Tentjes opzetten is een van de dingen die je het eerst doet. Bedje er in en spulletjes aan de zijkant. Dat staat. Dan die natte spullen uit en iets droogs aan. De motoren staan uit de stuit geparkeerd en het zonnetje is gaan schijnen. In het beekje dat voor ons verblijf langs stroomde werd druk gespeeld door kinderen uit een ander huisje. Het was snelstromend, maar heel ondiep dus kwaad kon dat niet.

Het leek wel vakantie! We hebben een ommetje over het terrein gemaakt en daar zagen we dat het behoorlijk druk was met motorrijders. Het hele stuk dat voor motorrijders met tent gereserveerd was stond vol. De zaken gaan goed dus. Er waren ook al weer huisjes bijgezet voor diegenen die het te veel moeite vonden om een tentje mee te slepen. Mmmm . . . toch een overweging; zo jong als ik me voel zijn we niet echt meer, toch? Nou ja, we zien wel. Zal in hoge mate van het weer afhangen denk ik. En je moet er bijtijds bij zijn heb ik begrepen, want als je te laat reserveert, vis je achter het net.

Wat later in de middag zijn we eens naar het hoofdgebouw getrokken. De eigenaars begroeten en ach, doe meteen maar een biertje. En voordat je het weet komen de anderen er ook bij zitten en vullen we een lange tafel op het geheel overdekte terras. Gezelligheid kent geen tijd en opeens wordt er geïnventariseerd wat we dan wel willen eten. Het menu is even overzichtelijk als aantrekkelijk. Niemand heeft problemen met kiezen en als het wordt geserveerd is een ding heel duidelijk: we gaan niet met honger naar bed! De traditie wil dat we de maaltijd afsluiten met een "lekkere koffie". Dat is iets wat Emiel jaaaaren geleden, nog op de vorige camping, een keer heeft aangeboden. Het lijkt op Irish coffee, maar in plaats van whisky zit er dan amaretto in. Heerlijk!

De avond hebben we voor een groot deel aan die tafel doorgebracht. Veel verhalen, veel gezelligheid bij een wijntje en een biertje. Dat het op het dak af en toe even kletterde van de regen was niet belangrijk. Bij de avondwandeling naar de tentjes was het in ieder geval droog. Straatje uit, bruggetje over, nog even bij de toiletten langs en dan lekker slapen.

Toen ik wakker werd en naar buiten keek was het strakblauw. Een uurtje later waren er wel wat wolken bijgekomen, maar het is verder de hele dag droog gebleven, zelfs zonnig! Zo zonnig, dat we in staat waren de verdrongen motorkleding helemaal te laten drogen. Ook wel lekker. Het ontbijt is even smakelijk als simpel. Je kunt kiezen uit gebakken eieren of een tosti. En dat is niet zo'n schuin doorgesneden platte boterham, maar een heuse compositie die een heel bord vult. Dat is dan wel een heleboel kauwen, dus doe mij maar de eitjes. Koffie en/of thee komt er gratis bij. Aldus gesterkt weer terug naar de tentjes. Daar bleken de hut huurders al van alles te hebben uitgestald aan stoelen en ander gerei waaronder 2 apparaten waarop men voor de avond een BBQ zou bereiden. Op het terrein stonden van die tafel/bank-combinaties (ja, hoe heten die dingen?) en daarvan hebben we er 2 aan elkaar geschoven om voor iedereen een mooi plekje te hebben. Maar het was nog lang geen avond. De dames gingen een wandeling maken met de hond. Ze waren met een uur weer terug en met name de hond was bekaft. De beestjes hebben namelijk de gewoonte om dan weer eens achter te blijven (er is toch van alles te ruiken) en dan weer een eind vooruit te rennen en zo lopen ze minstens 4 keer de afstand die een mens aflegt. Een ander stelletje was erop uit getrokken om wat campingterreintjes in de omgeving te bekijken op geschiktheid voor wat in de volksmond "het verboden weekend" is gaan heten. Ze doen hun best maar. Ik zat prima in het zonnetje en begeleidde het droogproces van de regenkleding en zo.

In het beekje verscheen een Belg in volle visuitrusting. Alles wat hij maar nodig had hing aan of in dat pak. Van doosjes met maden, soorten haakjes e.d. Op zijn rug hing een opklapbaar schepnet, zijn broek met laarzen bestond uit een stuk

en zijn jack het overal een speciaal zakje voor. Hij ging vissen, dat was duidelijk. Of er wat te vangen was moest nog blijken. Maar dat duurde niet lang. In een tijd van 5 minuten had hij de eerste forel van voldoende afmeting te pakken. Met een graai naar zijn rug ontvouwde het schepnet zich waarmee de spartelende forel werd opgepakt. Een tik op zijn kop, haakje eruit en uit een van de vele zakjes kwam een bundeltje met plastic zakjes waarvan hij er een afnam om de forel in op te bergen. En die ging dan weer in een andere zak aan het vest. Op naar de volgende. In een tijd van nog geen half uur had hij er zo 4 gevangen en dat was blijkbaar wat je op een dag mocht vangen. Ze zouden in de folie op de BBQ belanden zei hij. Na zijn eerste forel was de nieuwsgierigheid van de hond dermate geprikkeld, dat hij zijn aanvankelijke angst voor het onbekende element water overwon en een stukje in de richting van de visser liep. Bij iedere vangst kwam hij een stukje dichtbij en tijdens het verschalken van nummer 4 stond hij er vlak naast, als belangstellende toerist die niets wilde missen. Veder niks, alleen maar kijken. Zo ziet leren eruit.

Er kwam ook nog een levensgrote zwaan voorbijdrijven. Die werd door de dames even gevangen en aan land gebracht. De intens spelende kinders hadden dit drijfmiddel even uit het oog verloren en de stroming had de zwaan losgetrokken en meegevoerd. Even terugbrengen naar de ouders van het grut en die bonden het best aan een boom. En zo gebeurde er van alles wat je doorgaans alleen in vakanties meemaakt.

Tegen het eind van de middag was alles droog, iedereen was weer terug en er was een wijntje of biertje en een knabbeltje of zo en ook nog een stukje taart? Of was die al op? Dat weet ik niet meer, er zitten alweer wat dagen tussen. In ieder geval was het goed toeven en de eigenaren van het BBQ-materiaal sloten de gastankjes aan en begonnen met het braden. Er was ook andere etenswaar klaargezet, salades en zo en het braden ging best snel op twee van die apparaten. Om de haverklap kwam de schaal weer langs en de BBQ was in volle gang. En dat kon allemaal omdat er auto's bij waren. Met een auto naar een motorcamping? Hoezo 'watjes', dit is pure luxe en daar is niks mis mee. Nee hoor, ook langs deze weg: dank voor alle goede zorgen!

Maar de avond is nog niet helemaal voorbij. Als men begint over koffie wordt gemeld dat we die ook in het restaurant kunnen nuttigen. En zo vertrekt het hele gezelschap weer naar een lange tafel en wordt er "lekkere koffie" besteld (of thee) en daarna, vooruit, nog één biertje en dan is het mooi geweest. Een hele dag buiten, met goed weer en goed gezelschap, een natje en een droogje, daar word je rozig van. Dat wordt weer lekker slapen.

De volgende morgen staat in het teken van vertrek. Na het ontbijt even afrekenen. Het bedrijf bleek sinds vorig jaar behoorlijk te zijn gemoderniseerd en geautomatiseerd. Per persoon werden de verbruiksgegevens op een scherpje ingetikt en daar rolde een alleszins redelijk bedragje uit.

Kijk, zo kan het ook. In het verleden was het een eindeloos gedoe met op allerlei briefjes kijken, dingen doorstrepen en bijschrijven, diep zuchten en dan rolde er een schatting uit. Ze wisten het gewoon niet meer want de administratie van de bar was een zootje. Dat is nu dus anders en daardoor veel voordeliger. Ook weleens leuk in een tijd dat de regering van alles belooft, maar het tegenovergestelde gebeurt.

Daarna het grote opruimen en inpakken, de tentjes worden ingepakt en de motoren beladen. Rinze en Hanna vertrekken voor een rit van 7 uur naar het zuiden van Frankrijk en daarvan (bleek later) hebben ze 6 uur regen gehad. Han en ik gingen naar het noorden en dus naar huis en wij hebben het droog gehouden. We waren van plan dit keer niet door Luik te rijden maar er omheen, maar daar dachten de Belgen anders over. De snelweg was afgesloten en al het verkeer wurmde zich door de binnenstad. Daar eenmaal doorheen bleek het laatste tankstation voor de grensovergang verdwenen, dus betaalden we weer de volle map bij het eerstvolgende Nederlandse tankstation. Lesje voor later: gewoon in Luik ergens tanken, al wil je nog zo graag die stad weer uit.

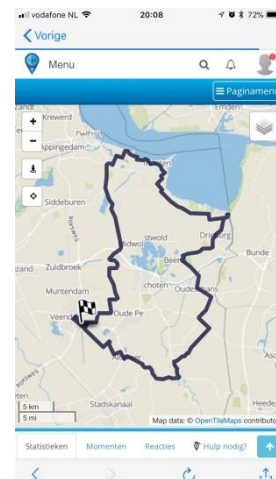
Hoe het met de automobilisten is gegaan heb ik in de drukte niet helemaal kunnen volgen, maar dat is vast wel goed gekomen. Ik denk dat het voor alle deelnemers een prettig weekend is geweest en voor herhaling vatbaar. Volgend jaar even de planning goed in de gaten houden, want als de Falcons weer een rit doen wil ik daar toch ook een keer bij zijn. En nu op naar de Nationale op 6, 7 en 8 september!

Auteur: Ton Trommelen

WEEKENDJE ROAD FALCONS (10 t/m 11 augustus 2019)

Tijdens de internationale in Duitsland werden wij al uitgenodigd om in het weekend van 10/11 augustus richting Groningen te komen. Later volgde de mail met deze uitnodiging. Na intens app-contact tussen Roelf en Jeroen, vertrokken wij zaterdag 10 augustus richting Veendam. Het weer goeide nog bijna roet in het eten, code oranje i.v.m. de harde wind. Maar Jeroen, zou Jeroen niet zijn, die laat zich niet zo snel tegen houden en ik ben, zoals een goede vrouw betaamd, volgbaar aan haar man (ik zit achterop en doe niets).

Zaterdagmorgen om 11:00 uur vertrokken wij richting Groningen, de tomtom werd ingesteld op de toeristische route. Via Laren, Zeewolde, richting Kampen, waar we even lekker geluncht hebben. Daarna weer verder gegaan, toen wij opeens wel een heel bekend kanaal tegen kwamen. Wij reden richting Diever, het kanaal zat nog aan de verkeerde kant van de weg, namelijk links, maar daar was de brug al, zodat het kanaal rechts van ons kwam te liggen. Vlakbij camping de Wittelterbrug, rechts het bruggetje over, even kijken daar in het hoogseizoen en gelijk maar een bak koffie en de pootjes strekken. Even de eigenaresse gesproken, zij vertelde dat de weekenden zoals wij die kennen, niet meer te kunnen doen. Dit komt door personeel gebrek, nu stonden ze ook met te weinig personeel en dat in het hoogseizoen. Jammer maar te begrijpen.

Na een mooie tocht met wind in de rug kwamen wij door Zuidlaren, even een bloemetje gekocht voor de gastvrouw, deze tussen ons in mee naar Veendam. Wat ons gelijk opviel en wij roken het ook, er staat daar in Groningen velden vol met wiet, net als wij hier in het Gooi velden met mais hebben staan. Het verschil: Hier staat het wiet verscholen tussen het mais, in de hoop dat het niet ontdekt wordt. Nou in Groningen niet hoor!

Bij aankomst was het al een gezellige boel, Diana vierde haar verjaardag. Er was een overvloed aan drankjes, hapjes, broodjes, lekkere soep en goed gezelschap. Later op de avond kwamen, Rolf, Martijn gezellig een drankje doen, tot in de late uurtjes was het onrustig op de Noorderkwartier.

Wij hadden een mooie logeerkamer en ik heb heerlijk geslapen.

De volgende ochtend een lekker ontbijt verzorgd door Roelf, Diana moest die dag werken. Langzaam kwamen de motorrijders binnen, John de Lange kwam met Sjoerd (nieuw lid) die had hij bij Harderwijk opgepikt. Willy en Luck waren zaterdag al in Heerveen en hadden daar een hotelletje gepakt. Hans kwam vanuit Beek, Frans kwam uit Duitsland. Voor de lunch werd de bbq gestart en kregen wij een broodje met braadworst. Daarna startte de rit door het mooie Groningen, met als stop uitzicht over de waddenzee. Wat een mooi landschap, je kwam ogen te kort, dan zit ik nog achterop en kan alles goed overzien. Na de rit kregen wij nog koffie en cake en werd er nog even nagepraat. Om 16:30 uur hebben wij afscheid genomen, in Veendam nog even de motor vol getankt en via de snelweg richting huis, onderweg even gegeten. Al met al 500 kilometer gereden dat weekend. Het was een super gezellig weekend. Roelf en Diana dank jullie wel voor de gastvrijheid. Mannen van de Falcons dank jullie wel voor de mooie rit en de gezelligheid. Het was een leuk weekend.

Auteur: Marja van Dam

ROAD RATS – rit Jeroen (25 augustus 2019)

Een rattenrit, uitgezet door Jeroen. Niet zo'n lange deze keer met aansluitend om een uur of een, het regio café. Om half elf verzamelen bij de McDrive aan de Vreelandseweg 42. Het belooft een hééééél warme dag te worden, dus een beetje uitwaaien op een motor leek een aantrekkelijke bezigheid. Typisch een dag voor het doorwaaijack. Een zwarte leren broek klinkt ook niet erg aantrekkelijk. We nemen het risico en ik ga gewoon in mijn spijkerbroek, ik hou toch niet van vallen, want sterven van de hitte in het verkeer is ook niet alles. Nou is het in de vroege toch nog wel een beetje fris voor dat doorwaaien, dus doe ik er een leren vestje onder. Dat gaat dan de tas in als het half elf is. Daarna is het echt niet meer nodig.

Afgetankt kom ik ter plaatse en hoewel het nog maar net half elf is staan er toch al aardig wat motoren. Mooi, nog tijd voor een bakje koffie. Ja, dat had je gedacht. De bediening aldaar, voor zover je daarvan kon spreken, was allerbelabberdst. Iedereen liep maar een beetje te keutelen, was min of meer druk met vage dingen, maar klanten helpen, ho maar. Na een half uur gaven we het op. Er kwam geen koffie, het apparaat was kapot, er was 3 man personeel niet komen opdagen. Daar komen we dus nooit meer. McDonald's heeft daar op zijn minst een managementprobleem en dat is niet goed voor de zaken.

Ab was er weer bij, blijkbaar hersteld van zijn operatie. Samen met Gerard zat hij gebogen over ijzeren plaatjes met motormerken. Hij heeft namelijk het idee opgevat zijn oude Engelse motorfiets op de kop te tikken, om aan te knutselen en mee te rijden. Voor het serieuze werk heeft hij dan de Wildstar nog. Nou heb ik vroeger op die dingen gereden. En behalve dan de nostalgie zou ik niet weten waarom je zo'n ding anno nu zou willen hebben. Ik vraag me af of je er nog onderdelen voor zou kunnen krijgen. Verder lekken ze altijd olie, de olie moet van een bepaalde "vroegere" kwaliteit zijn en ook op euro 95 willen ze niet lang rijden. Die moderne troep kan het inwendige niet verteren. Het instrumentarium is veelal verzorgd door de firma Lucas en dat is bepaald geen garantie voor kwaliteit. Of anders gezegd: alle huidige motorfietsen zijn te verkiezen boven "dat oude spul". Maar ik heb er indertijd wel veel plezier aan beleefd hoor. Begrijp me niet verkeerd, ik was er hartstikke blij mee, er was niks anders, wist je veel. Ik gun Ab zijn hobby hoor ☺. En als hij er eentje op de kop heeft getikt kom ik graag eens kijken en ruiken. Er hangt altijd een oud Engels luchtje aan die dingen.

Maar we dwalen af. Even na elfen zijn we dus maar vertrokken. Jeroen had er weer iets moois van gemaakt. Hij had toch weer nieuwe wegen aan weten te boren en dat er ook stukjes tussen zaten die we al eens eerder hadden gereden was mij niet opgevallen. En wat dan nog. Het gaat om het rijden en het gaat om de gezelligheid, en ook een beetje om frisse lucht op de doen. Omdat de koffie er bij was ingeschoten kreeg Jeroen een ingeving bij het voorbij rijden van een restaurantje. Er werd onmiddellijk gekeerd en we reden naar de bijbehorende parkeerplaats. Het was in het dorpje Haarzuilen, jawel nabij het kasteel, en het restaurantje heette "het Toetje". Mooi terras, daar konden we allemaal op (we telden 15 deelnemers) en we streken hier neer voor even een slokje, want "happen" deden we ergens anders. Het kasteel was een andere afslag, maar een fotootje ervan gaat hier bij. Er waren trouwens kasteeltjes genoeg te bewonderen langs de route. Kapitale woningen rekenen we dan ook maar even mee. Langs de plassen rijden was even een beproeving. Uiteraard waren we niet de enige op deze smalle weggetjes, maar als er dan ook nog zo'n dwaallicht in een Porsche Cayenne vooraan zit te kl... eh, hannesen, dan weet je dat je op een kachelletje zit. En dat met 32 graden, geen pretje. Als dat mens eenmaal is afgeslagen gaat het weer beter en dan ben je overvloedige hitte weer gauw vergeten.

Door de ingelaste tussenstop, helemaal niks op tegen hoor, onder het rijden kun je niet babbelen met je motormaten, was het al weer wat later geworden toen we het eindpunt naderden. Ineens schoot Jeroen met zijn motor de graskant in. Ik keek even om me heen en zag aan de overkant een motorkledingwinkel. Gingen we nou winkelen? Nee hoor. Het was wel een motorkledingwinkel, maar een heel andere dan wat je doorgaans ziet. Er was van alles, van helmen tot

handschoenen, veel broeken en jassen en wat ja als motorrijder verder nog interessant kunt vinden. En allemaal schappelijk geprijsd ook. Maar dat was niet alles. Je kon er ook wat te drinken krijgen en naar later bleek, ook te eten! De keus was dan wel beperkt, maar als je hongerig van een motor stapt zit je hier prima. Ze hadden nog ijs ook. Nou ja, toen we weg gingen dus niet meer. Wie nog even wilde blijven hangen kon dat doen, maar dit was dan het eindpunt van de rit.

Zoals gewoonlijk moest ik nog iets met kleinkinderen, dus ik ging er bijtijds van tussen. Dat gold ook voor anderen en zo druppelde de tent waarschijnlijk leeg. Maar prima rit weer! Bedankt Jeroen, voor de goede zorgen en een niet aflatend enthousiasme. En een goede vakantie!!!

Auteur: Ton Trommelen

NATIONALE RALLY 2019, 25-jarig bestaan (6 t/m 8 september)

Nee, het weer zat niet mee deze keer. Dat was wel een minpuntje na die periode van verzengende hitte, maar dat went snel. Nederlands weertje zullen we maar zeggen. Ook de Engelsen hadden bij het zoveelste buitje weer een blik van herkenning. Maar we gaan weer te snel. Ik wilde bijtijds vertrekken, maar dat liep even anders. Dat kwam omdat mijn laptop op dat moment een vervelend virus opdeed en daarom ging ik hem even opnieuw installeren. Dat gaat best snel,

dacht ik. Dat was ook zo, maar als Windows er weer op staat komen de updates. Dat kun je natuurlijk ook later op je gemak doen, maar ja, als je zo bezig bent vliegt de tijd en voordat je er erg in hebt is het half een. Oeps, nou dan laat ik hem gewoon aan staan, ik zie het wel als ik zondag terugkom. Vlug de motorspullen aan en op weg. De motor zelf stond gelukkig al gepakt en gezakt klaar.

Het was droog en dat zou ook nog wel even zo blijven, beloofde buienradar. Op zich is het voor mij een rit van 5 kwartier en ik was dus best nog redelijk op tijd. Eerst het welkomst-ritueel, slokje, tasje met spullen en dan allereerst de tent opzetten. Luchtbed erin, slaapzak erop, bagage ernaast en het huisje is klaar. Dan maar eens kijken wie er allemaal al zijn. Daar raak je dan mee aan de praat, pilsje erbij en onderwijl druppelen er nog steeds meer gasten binnen. Uiteindelijk zouden we er met 106 personen blijken te zijn. Best veel voor een weekend met dit weer! Veruit het merendeel bestond uit Engelsen, maar dat mocht de pret niet drukken. Het was reuze gezellig.

Van de mogelijkheid om binnen te slapen werd veel gebruik gemaakt. Ik had de tent en zo gewoon mee vanwege het feit dat ik dacht dat alle bedjes wel bezet zouden zijn, maar dat was niet helemaal waar. Toen de tweede avond aanbrak kon ik derhalve de verleiding niet weerstaan. Ik haalde mijn tent leeg (die liet ik verder staan, was toch al nat) en verhuisde naar binnen. Maar alweer: ik ga te snel.

De evenementencommissie had zijn werk perfect voor elkaar. Bijgestaan door een aantal vrijwilligers werd die hele club op hun wenken bediend. De bar was goed bemand en de keuken was een en al bedrijvigheid. Ze hebben zich het vuur uit de sloffen gelopen en door alles in eigen beheer te houden werden de kosten natuurlijk behoorlijk gedrukt. Goed voor de club!

Buiten stonden twee grote tenten, want binnen was niet voor iedereen plaats. In de avond werd er ook nog eens plaats gemaakt voor een band en als je dan ook nog ruimte wilt houden voor een stukje dansvloer, tsja, dan moet er wel een deel naar de tenten. Dat was overigens geen enkel bezwaar, daar stond de tap en daar kon je

elkaar nog verstaan, terwijl ook de muziek nog goed te horen was. In de loop van de avond werden we af en toe verrast door een stevige bui, maar ach, we zaten droog. Om half een hield de band er mee op, nadat ze nog een keer het succesnummer van de avond speelden: "Who the fuck is Ellis". Even later vertrokken de meesten naar hun slaappleaats. Die nacht zou er af en toe wat regen vallen, voornamelijk in de vroege ochtend.

Om vier uur werd ik even wakker. Ik zou de ride-out voorrijden, en in het donker begon ik me ernstig zorgen te maken. Zo'n grote groep! Hoe loods ik die door de randstad naar het binnenland waar de mooie

weggetjes liggen. En dan die regen, slecht zicht, rotondes zijn wel te blokken, maar stoplichten . . . Hoe hou je ze bij elkaar? En dan de tijd. Ik had al gevraagd het vertrek te vervroegen naar half elf, want men wilde om drie uur met de silly games beginnen. Dat was krap!

Uiteindelijk sliep ik weer in met de gedachte dat we het eerste deel van de rit gewoon rustig aan zouden doen. Je kunt wel gaan jakkeren, maar het moet wel leuk blijven. Na de lunch zou ik dan wel zien hoe laat het was en wat er aan het tweede deel van de route zou kunnen worden ingekort.

Om half acht zat ik aan het ontbijt. Op een whiteboard in de zaal had ik het adres opgeschreven van de lunchlocatie. Wie dan onderweg het spoor bijster zou raken, kon dan via zijn navigatie de groep op het lunch-adres weer vinden. Dat bleek achteraf allemaal niet nodig. Tot mijn grote opluchting wilden veruit de meesten iets in Den Haag gaan doen. De toerist uithangen of zo. Prima toch? En zo kwam het dat ik gerustgesteld aan de kop stond van 11 motoren met 15 mensen er op. Dat moet lukken. Het begin verliep prima. Via binnenwegen en hoofdzakelijk rotondes kwamen we op de veilingroute en vandaar moesten we de A4 oversteken waardoor je via Den Hoorn en de Buitenhofdreef naar de Kruithuisweg kon komen. Daar zaten nogal wat stoplichten in. Door te wachten hier en daar kon de groep bij elkaar blijven. Tegen het eind van de Kruithuisweg sloeg de regen toe. Niet even een buitje, nee, dit was serieuze nattigheid.

Door de warmte die van de motor kwam besloegen zowel mijn bril als het vizier en dan moet je uitkijken. Door rustig te rijden, de meeste stoplichten waren we al voorbij en goed op de achterlichten van de auto voor me te letten konden we doorrijden. We waren de A13 net overgestoken toen de slagregen minderde en even later kwam er zelfs een waterig zonnetje door. Toen werd het rijden leuker. Eerst wat rustige provinciale wegen, dan dwars door de winkelstraat van Pijnacker en weer verder in de richting van A12, die

we ook moesten kruisen. Dus reden we even de drukte van Zoetermeer in, maar al gauw zaten we weer op mooie wegen langs Stompwijk en Zoeterwoude. Mooie binnenwegen met weidse vergezichten, mooie boerderijen, laantjes met bomen en dwars door Hazerswoude. Daarna door naar Boskoop, over de brug en dan het binnenland weer in, om vervolgens uit te komen bij een knooppunt waar we weer de A12 over konden rijden om uit te komen op de Reeuwijksehoutwal 4, in Reeuwijk. Een mooi paviljoen waar al een lange tafel was klaargezet voor de aangekondigde 15 bezoekers. Het was een uur of 1 toen we daar aankwamen. We hadden dus twee en een half uur gedaan over het eerste deel van de rit. Nou dat kun je het uitrekenen. Rustig even lunchen kost al gauw een uur, dus het tweede deel van de rit kon pas aanvangen rond twee uur. En om drie uur moesten we terug zijn! Ik deelde de groep deze bevindingen mee en stelde voor om deel twee dan maar te schrappen en via

de grote weg straks terug te rijden naar de camping. Niemand had bezwaar. Dat gaf rust. Als ze deel twee hadden willen rijden zouden we in dit tempo pas tegen vijven aankomen. Maar geeft niet, die mooie weggetjes komen nog weleens aan de beurt.

Rustig lunchen was ook leuk, iedereen bestelde waar hij of zij zin in had. De prijzen zijn daar alleszins redelijk en het is allemaal lekker. Bij mooi weer kun je zelfs buiten op het terras zitten. Onthoud dit adres voor als je daar nog eens in de buurt komt, zeker de moeite waard.

Na te hebben afgerekend om even na tweeën stapten we weer op. Er hingen donkere wolken, maar het was aanvankelijk nog droog. We namen de A12 richting Den Haag en Rotterdam. Bij de splitsing koos ik voor Rotterdam; dat was ietsje korter. Toen brak de hoosbui los die al een tijdje dreigde. Ik geloof dat toen iedereen blij was dat we op de snelweg zaten. Gewoon rechtdoor is bij slecht zicht makkelijker dan een slingerpaadje. Erg lang duurde het niet, in principe reden we onder de bui uit, hoewel we later nog een ander kort buitje kregen. De A4 op rijden om de kortste route te nemen kon niet (werkzaamheden natuurlijk) dus moesten we rechtdoor over de A20. Dan kon je vanzelf een keer in Poeldijk en bij een rotonde ga je dan linksaf, daarna rechtsaf en dan zie je de vlaggen van de camping al staan. Klokslag 3 uur waren we terug. Het terrein lag er wat verlaten bij. De meeste gasten zwierven nog ergens door Den Haag en dus . . . gingen de games niet door bij gebrek aan deelnemers. Nou ja zeg. In de loop van de middag kwamen de "toeristen" in groepjes terug. Sommigen waren behoorlijk moe van het vele lopen. Anderen hadden een toeristische tram gevonden voor een gratis rondrit. Hier en daar was wat bezichtigd, ze hadden natuurlijk wat gegeten en gedronken en de stemming was weer prima.

Gewoontegetrouw wordt de zaterdag afgesloten met een BBQ. Voor het zover was zag ik ineens een bekend gezicht. Het muntje moest even vallen maar toen herkende ik het echtpaar van de Bedum. Nou wist ik wel dat er vanwege het 25-jarig bestaan wat oud leden waren uitgenodigd maar alleen Jopie was komen opdagen. Ze had nog foto's bij zich van vroeger. Ze heeft trouwens in een grijs verleden nog eens een reis naar Australië georganiseerd. Daar reden we een maand rond op Yamaha's XT600! Een belevenis om nooit te vergeten.

De foto's en de filmpjes daarvan heb ik nog en bekijk ik met enige regelmaat. Uiteraard hebben ze meegedaan aan de BBQ en ondertussen raakten ze ook in gesprek met het huidige bestuur en anderen die ze nog herkende. In de avond kwam Hans, de voorzitter, haar vragen of ze even mee naar binnen wilde voor een toespraakje of zo. Bescheiden als ze is wilde ze dat eerst niet, maar uiteindelijk kon Hans dan zijn 25-jaars toespraakje doen en onze oud-voorzitster eren met een mooie bos bloemen. Meteen daarna werden er bekertjes uitgereikt voor de mooiste fiets in een aantal klassen. En dan lagen er natuurlijk nog twee tafels vol met prijsjes die je kon ophalen als je de bijbehorende lootjes had gekocht. De avond werd verder weer opgeleukt door weer een andere band. Beregezellig bleef het tot in de late uurtjes. De evenementencommissie had ook nog voor de aanwezigen van die staafjes die licht gaven als je ze boog en/of bewoog. Ook die speelsheid werd erg gewaardeerd.

Zoals al gezegd was ik qua slaapplek verhuisd naar binnen. Dat slaapt toch lekkerder dan een tentje. Niet dat die lek is of zo, helemaal niet, maar het blijft een erg kleine ruimte voor aan/uit of omkleden. De volgende morgen was de onvolprezen evenementencommissie al weer in de weer met het ontbijt. Dat is best veel werk als je de Engelsen een plezier wilt doen en dat was het geval. Bonen in saus, worstjes, spek, scrambled eggs, het was er

allemaal. Voor de Europeanen waarvoor dat allemaal wat veel van het goede is, waren er boterhammen met beleg en een gekookt eitje. Met koffie of thee naar believen. Prima toch? Ik keek eens op buienradar om te zien wanneer het ging regenen. Ik zag dat ik op moest schieten met de tent opbreken als ik dat niet in de regen wilde doen. Meteen aan de slag dus en op het moment dat ik de redelijk natte boel in het tasje wilde stoppen begon het te druppen. Net op tijd dus. Tent en stoeltje op het achter-rekje en de rest van de spullen in de roltas die achterop kon. Ik was klaar voor vertrek. Afscheid nemen is geen hobby van mij. Een enkeling die me voor de voeten liep heb ik nog gegroet en daarna startte ik de Bolt. Het was droog en dat zou zo

blijven. Dat is uitgekomen. Vijf kwartier later was ik thuis. De tent uitgevouwen over de Virago, zodat die morgen droog kon worden opgeborgen. Gedragen kleding in de wasmand en ik in bad. Heerlijk. Het geheel overpeinzend moest ik concluderen dat het een heel geslaagd weekend was geweest, niet in de laatste plaats door de inzet van de evenementencommissie, die verdienen een dikke pluim!!!

Auteur: Ton Trommelen

MOTORFAMILIEWEEKEND IN DUITSLAND (september 2019)

Eerste week van september hebben we ieder jaar een Motorfamilieweekend. Dit keer waren we met 8 mannen. Hans (Yamaha), zoon Mark (Yamaha), schoonzoon Leon (KTM), neef Huub (Yamaha), achterneef Arij (huurmotor Suzuki), zwager Bertram (BMW), achterneef Ronald (Aprilla) en gast Dirk (BMW).

Vrijdag waren we met 7 man onderweg naar een motorhotel in Sundern. Leon zou op eigen gelegenheid gaan i.v.m. zijn winkel.

Ik had een route zonder snelwegen gepland maar na een uurtje of 2 bleek dat

de Duitse dorpen zoveel uitgebreid waren dat er ook veel stoplichten erbij gekomen zijn. Dus na de lunch maar via de drukke snelwegen verder met een gangetje van 110 km/uur.

We kwamen om 16:00 uur aan en het gekozen hotel Panoramablick, Wildewiese 10 Sundern bleek op een heuvel te liggen en een prachtig uitzicht te bieden.

Binnen zag het er Duits gezellig uit en de slaapgelegenheden zagen er goed uit. De Nederlandse gastheer en vrouw hebben het prima voor elkaar. Voor het avondeten moesten we 200m verderop zijn en Leon kwam om 19:00 uur op tijd aan om mee te eten. Lekker Duits en veel! 's Avonds was er natuurlijk bier, gezelligheid en muziek.

Zaterdag een rit van 270 km door het Sauerland en zondag 320 km. Het viel op dat de Duitse slingerwegen langzamerhand ook steeds slechter worden. Maar het heuvellandschap en de prachtige afwisselende uitzichten zijn er nog steeds.

En we hadden geluk met zonnig weer. Maandag weer op de terugweg met slecht1 kleine file en keerden we voldaan naar huis terug.

Auteur: Hans van den Bosch

AGENDA (4e kwartaal 2019)

Wil je weten wat er in de tweede helft van 2019 te doen is binnen de club? Bekijk dan onderstaande agenda:

SEPTEMBER

22 Toerit Road Rats,

Volgens traditie is het weer tijd voor een door Nico uitgezette rit. Net als voorgaande jaren zal ook deze rit weer vanaf het Van de Valk hotel Akersloot vertrekken en door het Noord Hollandse landschap voeren. Het hotel ligt vlakbij afrit 11 van de A9 dus gemakkelijk te vinden. Het is de bedoeling om 10:30 uur daar te verzamelen en om 11:00 uur te gaan rijden. De rit zal ongeveer 100 km zijn met halverwege een lunchstop.

28-29 Mega Motormarkt Goedhart Motoren te Bodegraven,

Goedhart Motoren, Europaweg 1d, 2411NE Bodegraven is de grootste motordealer voor dé motorrijder en motorliefhebber in Nederland en Benelux.

OKTOBER

4-6 EURO WEEKEND High Chapparral, Millewee 5, L-9659 Heiderscheidergrund

Van 4 tot 6 oktober vindt het traditionele Euro-weekend plaats op de camping en in High Chapparral. Bekijk de speciale arrangementen hiervoor. Er zijn blokhutten aanwezig welke gehuurd kunnen worden.

6 Regiocabé Road Wolves,

Trefpunt: Café de Tol, Keijenborgseweg 1, 7021 KP Zelhem, aanvang 11:00 uur.

27 Regiocabé Road Rats,

Trefpunt: Manege Blijenberg, 's-Gravelandseweg 2a, 1381 HH Weesp, aanvang: 13:00 uur.

NOVEMBER

3 Regiocabé Road Wolves,

Trefpunt: Café de Tol, Keijenborgseweg 1, 7021 KP Zelhem, aanvang 11:00 uur

24 Regiocabé Road Rats,

Trefpunt: Manege Blijenberg, 's-Gravelandseweg 2a, 1381 HH Weesp, aanvang: 13:00 uur.

DECEMBER

1 Regiocabé Road Wolves,

Trefpunt: Café de Tol, Keijenborgseweg 1, 7021 KP Zelhem, aanvang 11:00.

22 Regiocabé Road Rats,

Trefpunt: Manege Blijenberg, 's-Gravelandseweg 2a, 1381 HH Weesp, aanvang: 13:00 uur.

Opruimen na een geslaagde viering van ons 25 jarig bestaan

De laatste restjes nog even weg werken